

Viatge a peu

ELARA PI

Pensar en rutes de transhumància ens remet a un cant nostàlgic d'un model de vida que era mitjà i estil, avui inevitablement perdut i acabat. *Camins de memòria* és més que un reportatge literari o un relat iniciàtic ben escrit. En Quim —periodista novell, no exempt de solidesa literària i amb vocació de transmetre aquest *modus vivendi*— acompanya en Josep Trilla, un pastor nascut a Ordís, l'any 1946, que ha dedicat des de ben jove la seva vida a les ovelles.

En aquest viatge a peu, dividit en set etapes, en Quim viurà i conviurà amb les experiències passades del pastor Trilla, i els dos amics, acompanyats pel fidel gos pastor Man, recorreran la ruta ramadera que anava des del cap de Creus fins a les valls pirinenques de

la Cerdanya. En total, 165 quilòmetres, durant els quals es prendran les hores de descans nocturn per sojornar en hostals i càmpings, i també passaran alguna nit al ras, si la meteorologia hi acompanya. Tampoc faltaran, en el periple, les observacions fetes per en Trilla respecte a l'impacte de la mà de l'home en el paisatge i en la fauna. Si el declivi de la població de llops va permetre que minvessin els atacs acarnissats en els ramats d'ovelles, la construcció de noves urbanitzacions, el tancament de terrenys privats que havien sigut de pas públic tota la vida i l'esborrament de les feixes són motius de pes perquè l'activitat ramadera s'hagi vist condemnada a desaparèixer progressivament. La vida moderna i l'actual valoració del temps personal tampoc seran còmplices d'aquest estil de vida del passat en què les hores no comptaven, tal com també explica en Trilla.

No deixa indiferent el colofó que ens fa l'autor: explica la complicació d'una obstrucció arterial a la cama

MASOLIVER I PAGÈS, Carles
Camins de memòria
Braú Edicions, 2016
168 p.

d'en Trilla i com aquest ha de vendre's el seu ramat després de perdre la cama; aquest revés, malgrat que li impedirà d'exercir la raó de la seva vida, li permetrà parlar i compartir des de la veu de l'experiència madura el fruit dels seus anys com a pastor, plasmat en el llibre que teniu a les mans.

BESALÚ COSTA, Xavier

No som aquí per rendir-nos.
La pulsio ètica de la pedagogia

Associació de Mestres Rosa Sensat
Barcelona, 2016. 254 p.

No és pas un llibre: és un desinfectant

DAVID PUJOL

Ramón Andrés, a *Pensar y no caer*, explica l'experiència de Carl H. Unthan que, sense braços, va inventar un sistema per tocar el violí amb els peus i va demostrar que l'anomalia no era pas estar mancat d'extremitats, sinó rendir-se. Per altra banda, Thomas Edison deia que molts fracassos vitals són de persones que no es van adonar que eren prop de l'èxit quan es van rendir. Xavier Besalú és un educador nat i, per tant, de mena optimista: dels que lluiten, burxen, provoquen, denuncien,

s'apassionen... i que no es rendeixen fàcilment. La seva tradició és la pedagogia crítica de Josep Pallach, Marta Mata i Joaquim Franch, sense oblidar, entre d'altres, l'italià Lorenzo Milani, que no és casualitat que surti esmentat només de començar el llibre i moments abans d'acabar.

El treball planteja, de manera desacomplexada, alguns dels debats més punyents de l'educació actual. Parla de l'educació com a bé públic i, per tant, reclama que hauria de ser totalment gratuïta, sense copagaments, ta-